

Bayer Zsolt: Intelmek

2013 augusztus 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

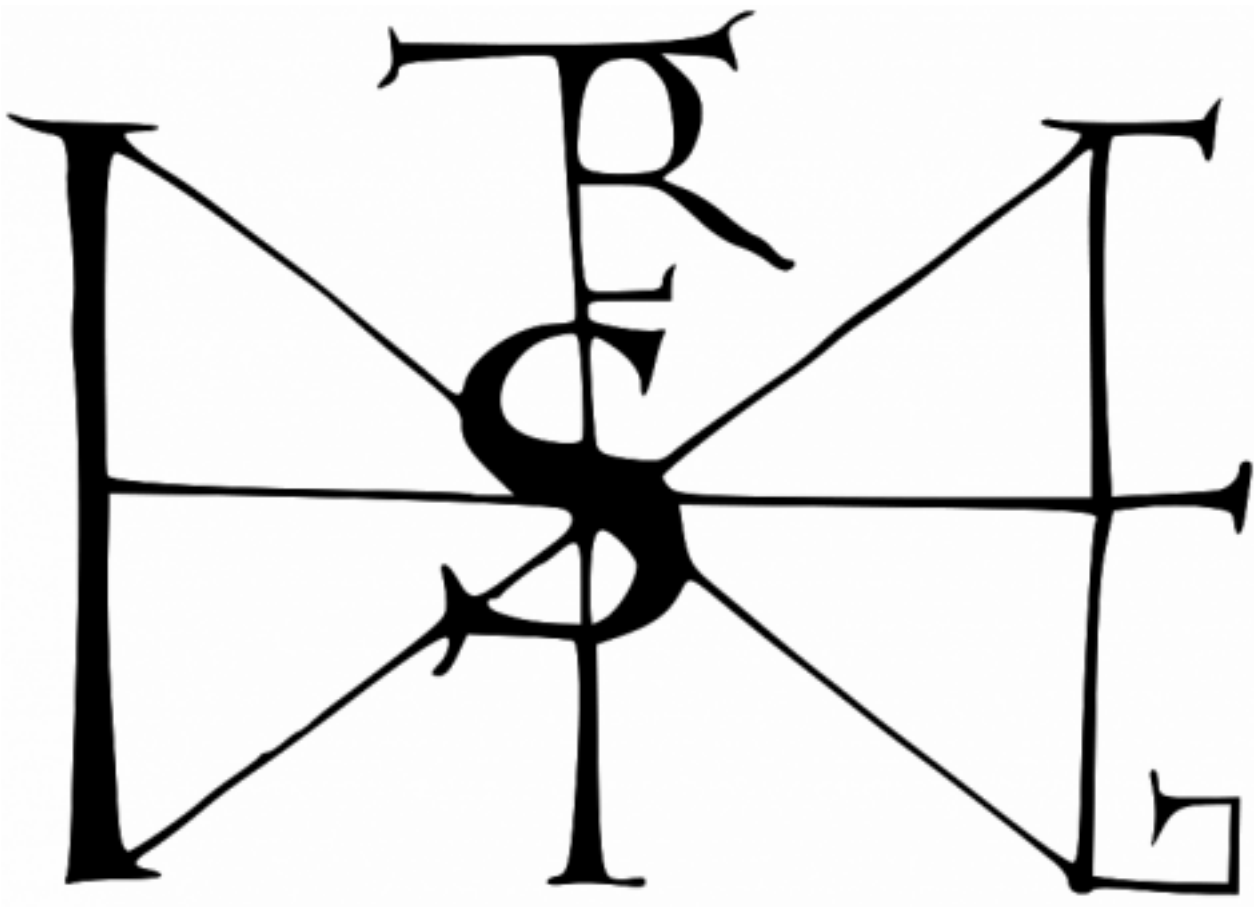
Mérték

István királyunk köszöntésére gyűltünk össze. Akire emlékeznek, nem hal meg. Ezért kell úgy élnünk, hogy legyen majd, aki jó szívvel emlékezik mireánk. Akire pedig egy egész nép emlékezik, az biztosan örök élet?

Ezért szent királyunk most itt van közöttünk. Ha a király közöttünk jár, illik szólni hozzá. Fejet hajtva, alázattal – de szinte, nyílt szívvel kell számot adjunk, mit végeztünk ezer esztendő alatt.

Megriztük a hazát. Ez legelsz jelenteni valónk. Csonkán, darabokban, megtépázva, de megriztük. S ha számba vesszük, mennyien fenekedtek ellenünk ezer esztendő alatt, mennyien nem akarták, hogy legyen hazánk itt, Európa közepén, akkor elmondhatjuk, ez igazi siker, igazi gyzelem.

Nehéz sorsú népnek ennyi a gyzelem: a megmaradás. A mégis megmaradás...

S elmondhatjuk neked, Urunk Királyunk, hogy a hitet is megtartottuk. Állnak szerte az országban a kereszténység templomai. A nyáj megfogyatkozott, itt-ott szétszéledt, van, ahol már csak az öregek reszket keze forgatja vasárnaponként a Bibliát, de a hit azért parázslík. S ha számba vesszük, micsoda erők fenekedtek mifelénk a kereszténység ellen ebben az utolsó száz esztendőben, akkor elmondhatjuk, a hit megtartása igazi gyzelem.

Elmondhatjuk neked, Urunk Királyunk, hogy Imre herceghez írt intelmeidből csak egy passzust idéztek minekünk az utolsó hatvan esztendőben. Ezt: „(...) az egy nyelv és egy szokású ország gyenge és esendő. Ennélfogva megparancsolom neked, fiam, hogy a jövevényeket jóakaratóan gyámolítsad és becsben tartsad, hogy nálad szívesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak. Ha pedig le akarnád rombolni, amit építettem, vagy szét szórni, amit összegyűjtöttem, kétségkívül igen nagy kárt szenvedne országod. Hogy ez ne legyen, naponta nagyobbítsd országodat, hogy koronádat az emberek nagyságosnak tartsák.”

Jelentjük neked, jó urunk, hogy az idegeneket befogadtuk és gyámolítottuk. Amennyire csak erünkben tellett. S az idegenek java befogadotthoz és gyámolítotthoz méltó módon hozzánk idomult, s valóban javára vált országunknak és nemzetünknek. Az idegenek egy másik része pedig ellenségünk maradt, és vesztünkre tört – és ez így van a

mai napig. A türelmünk fogyóban van, Urunk Királyunk, és nem gondoljuk, hogy ?ket továbbra is gyámolítanunk kellene. Mert a kegyesség és az irgalmasság parancsa soha nem lehet azonos az önfeladással és az önpusztítással.

Jelentjük neked, Nagy Király, hogy Intelmeid egy másik passzusát soha nem idézik minekünk. Ez a passzus így hangzik:

„?seink követése foglalja el a királyi méltóságban a nyolcadik helyet. A legnagyobb királyi ékesség, az én tudásom szerint, a királyel?dök után járni, a szül?ket utánozni. Aki ugyanis megveti, amit megszabtak atyai el?dei, az isteni törvényekre sem ügyel. Mert az atyák azért atyák, hogy fiaikat gyámolítsák, a fiak pedig azért fiak, hogy szüleiknek szót fogadjanak. Aki atyjával szemben áll, Isten ellenségének áll. Mert minden engedetlen Istennel áll szemben. És az engedetlenség szelletje a korona virágait szórja szerte. Az engedetlenség valójában pestis az egész királyságban. Ezért, kedves fiam, apád rendeletei, vagyis az én rendeleteim, mindig legyenek szemed el?tt, hogy szerencsédet mindenütt királyi gyepel? igazgassa. Az én szokásaimat pedig, melyekr?l látod, hogy a királyi méltósággal összeférnek, a kételkedés minden béklyója nélkül kövessed. Mert nehéz lesz megtartani e tájon királyságot, ha szokásban nem utánozod a korábban uralkodó királyokat. Mely görög kormányozta a latinokat görög módra, avagy mely latin kormányozta a görögöket latin módra? Semelyik. Ezért hát kövesd szokásaimat, a teid közt kimagasló így leszel, s az idegenek dicséretére szert így teszel.”

Ett?l az intelmedt?l óvtak bennünket, Jó Király. Nem akarták, hogy atyáink szokásait követve meg?rizzük a hagyományt, nem akarták, hogy a magyar magyar mód éljen, magyar maradjon.

Elmondhatjuk neked, Urunk, hogy mi mégis magyar módra akarunk élni, és csak azért is tisztelni akarjuk atyáinkat. És ez a legnagyobb gy?zelmed, Urunk Királyunk. Hogy ezen a napon terád emlékezünk, és te itt jársz közöttünk, annak jele, hogy ezer esztendeje atyáink nyomában járunk. S bár olykor tékozló fiak vagyunk, olykor elszedítenek bennünket hamis álutak, de végül valahogyan mindig visszatalálunk a helyes ösvényre. Az atyák ösvényére, a te ösvényedre, Nagy Király.

Így teszünk hát fogadalmat néked, Szent István királyunk. Fogadjuk, hogy meg?rizzük a hazát, meg?rizzük a hitet, meg?rizzük az atyák törvényeit a következ? ezer esztend?re is.

Isten minket úgy segítjen – ámen...

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló

